

[Leonhard Hansen.]

hensigtsmæssigt, om de forskellige Partier her i Rigsdagen kunde have samlet sig om Forslaget, saaledes at man kunde have været sikker paa, at politiske Uoverensstemmelser i alt Fald ikke vilde være medvirkende til at skabe Gnidninger mellem de Parter, som skal efterleve Loven. Det har ved Udvalgsbehandlingen imidlertid ikke været muligt at opnaa denne Enighed mellem Partiernes Repræsentanter. Partiet Venstre har fremsat et helt andet Lovforslag end det af Regeringen forelagte, og Flertallets Repræsentanter har maattet afvise dette Forslag, idet det er en Selvfølge, at Forhandling om eventuelle Ændringer naturligvis maa ske paa Grundlag af det af Regeringen fremsatte Forslag. Med Det konservative Parti havde jeg for mit Vedkommende ærlig talt haabet det skulde lykkes at opnaa Enighed, idet det er mig bekendt, at Lovforslaget, saaledes som det nu er med Flertallets Ændringer og de af Det konservative Folkeparti stillede Ændringer, som er tiltraadt af Flertallet, vistnok af en meget stor Gruppe Arbejdsgivere vil blive accepteret og danne Grundlaget for det nødvendige Samarbejde mellem de to Parter, som skal beskæftige sig med Loven.

Jeg skal tillade mig at gennemgaa de stillede Ændringsforslag og citere en Del af det, som Udvalgets Flertal har ment det hensigtsmæssigt at gøre Rede for i selve Betænkningen.

Et Mindretal foreslaar, at i § 1, Stk. 1, skal Ordet „Gartner“ udgaa. Det vil være Tingets ærede Medlemmer bekendt, at ved Lovforslagets første Behandling blev der fra en bestemt Side inden for Det konservative Folkeparti rettet en skarp Kritik mod, at Lærlingeloven i det hele taget skulde gælde for Gartnerier. Vedkommende og for øvrigt ogsaa Almindelig dansk Gartnerforening har givet Udtryk for Betæneligheder ved, at Lærlingeloven skulde omfatte denne Branche, ud fra den Betragtning, at der inden for Gartnerfaget findes forskellige Grene, hvor man mener, det vil være umuligt at overholde Lærlingelovens Bestemmelser. Flertallet har imidlertid ikke kunnet dele disse Betæneligheder, særlig under Hensyn til, at det bærende Princip i hele Lovforslaget er, at der er indført Tilsynsbestemmelser, hvorefter Uddannelsen i Fagene lægges ind under Fagenes Udøvere; med Hensyn til Betænelighederne for Gartnerfagets Vedkommende tillader jeg mig derfor at henvise til Lovforslagets § 19, Stk. 5, hvori det fastsættes, at for saa vidt det faglige Udvalg finder det formaalstjenligt,

at der inden for Faget fastsættes Regler for, hvori Uddannelsen skal bestaa, kan Udvalget herom gøre Indstilling til Lærlingeraadet, og for saa vidt dette fastsætter saadanne Regler, er de bindende for Fagets Udøvere. Herefter mener jeg, at der er fuld Betryggelse, ogsaa for Gartnerfaget, saaledes at Oplæring kan ske paa den Maade, som Fagets Udøvere selv mener er den rette.

Fra forskellig Side er der fremsat Ønske om, at Bestemmelsen i § 1, omhandlende Tidspunktet for Lærekontraktens Oprettelse, burde ændres, saaledes at den skriftlige Kontrakt blev oprettet, forinden vedkommende tiltraadte Arbejdet. Dette Ønske har Udvalget tiltraadt og stiller Ændringsforslaget under Nr. 2.

En Del af de af Mindretallet stillede Ændringsforslag omhandler Bestemmelser, hvorefter man ønsker at fratage de forskellige Ministerier Afgørelsesretten, hvor der opstaar Tvivlsspørgsmaal vedrørende Loven, og lægge den over til de forskellige faglige Udvalg, hvilket Ministeren og Flertallet ikke har kunnet tiltræde, hvorimod man har tiltraadt, at Tvivlsspørgsmaal vedrørende § 1, Stk. 3, Nr. 1 og 2, kan afgøres af de vedkommende faglige Udvalg.

Ved Ændringsforslag Nr. 11 til § 3 foreslaar Flertallet, at Stk. 3 udgaa, og Grunden hertil er, at man fra forskellig Side har ment, det vilde skabe overordentlig store Vanskeligheder, for saa vidt denne Bestemmelse skulde opretholdes. Bestemmelsen gaar som bekendt ud paa, at hvor det har været nødvendigt af Hensyn til Lærlingens Uddannelse, at denne finder Sted paa flere Læresteder, skulde den Læremester, med hvem Kontrakten først var oprettet, ved Kontraktens Oprettelse sikre Lærlingen en passende Læreplads til Fortsættelse af Uddannelsen i Faget. Man har fundet dette praktisk umuligt i forskellige Fag, og Udvalget foreslaar derfor, at den paagældende Bestemmelse udgaa, idet Formaalet med Bestemmelsen vil kunne opnaas derved, at det faglige Udvalg, der i Medfør af § 19, Stk. 6, kan rette Henstilling til den kontraktgodkendende Myndighed om at nægte at godkende Kontrakter i Tilfælde, hvor Virksomhedens Forhold er til Hinder for, at en forsvarlig Oplæring af Lærlingen kan finde Sted i Virksomheden, i sin Henstilling kan gøre opmærksom paa, at det er en Betingelse for, at Udvalget kan tiltræde, at der godkendes Lærekontrakt om Antagelse i Virksomheden, at der i Kontrakten fastsættes saadanne Vilkaar for Uddannelsen, som Udvalget skønner nødvendige for, at en forsvarlig Lærlinge-